

[Hans Kjør.]

handelspartnerne kan enes om som mest praktiske ud fra en fælles afvejning, og det skal jeg erklære mig tilfreds med.

Industrirådets repræsentanter har over for udvalget ikke kunnet erklære sig indforstået med denne lovændring, hvilket naturligvis er beklageligt, men jeg er overbevist om, at ændringen, der i dette forhold alene overflødigger en talangivelse i forhold til gældende bestemmelser, ikke giver så store konsekvenser for industrien, som Industrirådets repræsentanter har hævdet. At ændringen som også hævdet skulle binde folketinget til bestemte satser, synes i hvert fald ikke bekræftet af ministeriet. Jeg skal herom henvise til det, synes jeg, særdeles interessante bilagsmateriale.

Jeg skal også udtrykke tilfredshed med ministerens ændringsforslag om prisangivelserne, hvorefter disse i prisskilte, annoncer, prislister o. lign., der henvender sig til private forbrugere, skal indbefatte moms. Allerede i 1967 ved hovedlovens gennemførelse var butikshandelen og forbrugerorganisationerne enige om at ønske en bestemmelse, der kunne hindre, at nogle reklamerede med en prisbillighed, der ikke var ægte. Nu, hvor hr. Grünbaum på sit partis vegne ved førstebehandlingen tilsluttede sig dette ønske, er det lykkedes at finde en formulering, der overvinder de betænkeligheder, der i 1967 førte til afvisning af ønsket. Jeg finder, det er et meget væsentligt supplement til den gældende bestemmelse om, at det tydeligt skal angives, hvis prisen ikke er indbefattet afgift. Intet er jo mindre tydeligt end en bestemmelse, der kun kræver en tydelig angivelse.

Det er for så vidt beklageligt, at det er nødvendigt at give restaurationspriser en særstilling over for dette krav om prisangivelse med moms, idet bestemmelsen på dette område først senere træder i kraft. Tilsvarende gælder det ændringsforslag, hvorefter afgiften skal beregnes af pris indbefattet serveringsafgiften. Dette sidste er en konsekvens af den gennemførte nedsæt-

telse og det senere bortfald af restaurationsskatten. Den senere ikrafttræden, hvad angår de her nævnte forhold, er anset for nødvendig for ikke at gribe ind i de arbejdsmarkedsforhandlinger, der er i gang mellem restauratører og tjenere om drikkepengenes indregning i priserne. Opnås der enighed her, træder disse bestemmelser i kraft, men senest sker det den 1. april 1971, når resten af restaurationsskatten bortfalder.

Om de resterende tekniske ændringer foreslået af finansministeren skal jeg henvise til bemærkningerne i betænkningen.

Socialdemokratiets og socialistisk folkepartis udvalgsmedlemmer har stillet ændringsforslag om bortfald af moms på hotelværelser. På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme imod dette ændringsforslag. Det er rigtigt som nævnt af hr. Grünbaum, at finansminister Poul Møller ved fremsættelsen og ved første behandling var inde på spørgsmålet om hotelmomsen. Det skyldes ikke mindst det, at der i en tidligere afgivet udvalgsbetænkning var en henstilling om, at spørgsmålet senere blev taget op; men finansministeren omtalte alene, at der var drøftelser i gang med hotel- og restauratørbranchen om hotelmomsen og restaurationsskatten, og heri lå dog intet tilsagn om den endelige stillingtagen. Disse forhandlinger resulterede i restaurationsskattens nedsættelse — hr. Grünbaum karakteriserer det som revolverpolitik, det synes jeg er en dårlig karakteristik af et forhandlingsgrundlag. Nu nedsættes restaurationsskatten som bekendt med en tredjedel og bortfalder i 1971, men til gengæld bibeholdes hotelmomsen.

For mig er det klart, at afskaffelsen af moms på hotelværelser vil trække mange vanskelige problemer med sig dels i form af utallige andre begrundede ønsker om en særstilling — vi hørte jo ved sidste sags behandling hr. Peter Nielsen nævne i en anden forbindelse, at der ville være mange ønsker fremme om at gøre undtagelser — dels i administrativ henseende, nemlig i forbindelse med adskillelsen af den indgående